

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
DMPiA - 140 - 45(2)/06

Warszawa, 2 października 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Przekazuję **stanowisko Rady Ministrów** w sprawie przedłożonego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy

**- o zmianie ustawy o Krajowej Radzie
Sądownictwa oraz o zmianie
niektórych innych ustaw (druk nr 713).**

Jednocześnie informuję, że do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych upoważniony został Minister Sprawiedliwości.

(-) Jarosław Kaczyński

Stanowisko Rządu
w sprawie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa
oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk nr 713)

Przedstawiony przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy usuwa problemy pojawiające się w dotychczasowej praktyce funkcjonowania Krajowej Rady Sądownictwa oraz zwiększa możliwości pełniejszego włączenia się Rady do realizacji konstytucyjnych, ustawowych i społecznych zadań wymiaru sprawiedliwości.

Rząd uważa, że w obecnej sytuacji społecznej i gospodarczej oraz wobec potrzeby zwiększenia zaufania społecznego do sądownictwa, konieczne jest jak najszybsze wprowadzenie zmian w ustawie o Krajowej Radzie Sądownictwa, jako niezbędnego elementu reformy wymiaru sprawiedliwości zmierzającej do poprawy jego funkcjonowania.

Projektowane zwiększenie możliwości pełniejszego włączenia się Krajowej Rady Sądownictwa w istotne sprawy dotyczące funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, to przede wszystkim rozwiązania polegające na:

1. wprowadzeniu możliwości cyklicznego zapoznawania się przez Parlament zarówno z działalnością Krajowej Rady Sądownictwa, jak i z sygnalizowanymi przez Radę problemami i potrzebami wymiaru sprawiedliwości;
2. powierzeniu Krajowej Radzie Sądownictwa zadania inspirowania i wspierania działań mających na celu ujednolicanie wykładni prawa w orzecznictwie sądowym;
3. wprowadzeniu możliwości wykonywania przez Radę także czynności lustracji działalności sądu w określonym zakresie;
4. przyznaniu Ministrowi Sprawiedliwości, Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego i Prezesowi Naczelnego Sądu

Administracyjnego kompetencji do występowania z wnioskiem o przeprowadzenie czynności wizytacji lub lustracji, o których mowa w projektowanym art. 3 ust. 1 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa (art. 1 pkt 3 projektu), co jest w pełni uzasadnione ze względu na ich rolę w realizacji zadań stojących przed wymiarem sprawiedliwości.

Na pełne poparcie zasługują także projektowane zmiany o charakterze ustrojowo – organizacyjnym, a w szczególności propozycja uregulowania :

1. możliwości przedstawiania stanowiska Ministra Sprawiedliwości, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego i Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego w rozpatrywanych przez Krajową Radę Sądownictwa sprawach, w przypadku niemożności ich osobistego uczestniczenia jej posiedzeniach plenarnych;
2. wymogów formalno - prawnych związanych z wykonywaniem mandatu przez wybieralnych członków Krajowej Rady Sądownictwa;
3. wyeliminowania możliwości tajnego głosowania przez członków Rady;
4. konieczności uzasadnienia i doręczenia zainteresowanym uchwał dotyczących kandydatur sędziów, które nie uzyskały oceny uzasadniającej objęcie wnioskiem do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Zmiany w tym zakresie zmierzają w kierunku wzmocnienia obiektywizmu decyzji podejmowanych przez poszczególnych głosujących członków Rady, zapewnienia większej reprezentatywności środowiska sędziowskiego przez wyeliminowanie możliwości wykonywania mandatu członka Rady przez sędziów pełniących funkcje prezesów lub wiceprezesów

sądów, a także ubiegających się o powołanie na inne stanowisko sędziowskie. Takie rozwiązanie zapewni pełny obiektywizm w podejmowaniu przez członków Rady decyzji w sprawach kadrowych i jednocześnie zagwarantuje urealnienie zasady reprezentacji środowiska sędziowskiego, wobec wyłączenia osób, które wykonują w sądach funkcje administracyjne, i z tego względu podlegają Ministrowi Sprawiedliwości.

Niezwykle cenne z punktu widzenia obiektywizacji zasad pełnienia służby sędziowskiej jest zaproponowane w projekcie ustawy umożliwienie sędziom pozostawanie w służbie do ukończenia 70 roku życia, bez konieczności uzyskiwania zgody Krajowej Rady Sądownictwa na dalsze pozostawanie w służbie. Analogiczne rozwiązanie konsekwentnie przewidziane jest także dla prokuratorów. Zaproponowane rozwiązania pozwolą także utrzymać szczególnie doświadczone kadry sędziowskie i prokuratorskie, których obecność w resorcie sprawiedliwości zapewnia wysoki stopień profesjonalizmu w realizacji jego zadań.

Nie budzą także zastrzeżeń przewidziane w projekcie przepisy o charakterze przejściowym i dostosowującym nowe rozwiązania do przepisów dotychczasowych, które stanowią konsekwencję projektowanych rozwiązań.

Biorąc powyższe pod uwagę, Rząd popiera projekt ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk nr 713) i opowiada się za skierowaniem go do dalszych prac parlamentarnych.